

Designblok 2016

Populární festival designu v České republice nemá svojí velikostí srovnání široko daleko. Nabije pozitivní energií každého, kdo ho navštíví. Letos byl tento efekt ještě výraznější, nosným tématem Designbloku byl totiž sport. Docela mne zajímalo, jak si tímto spojením pořadatelé poradí.

Autor: doc. Ing. arch. Ludvika Kanická, CSc.
Lesnická a dřevařská fakulta
Mendelovy univerzity v Brně
Kontakt: kanicka@mendelu.cz
Foto: autorka

Místem konání byl opět Průmyslový palác holešovického výstaviště. I když jsem měla raději instalace nejrůznějších produktů v kontextu zajímavého prostředí staré tovární haly, vybydleného hotelu či dokonce parníku, musím uznat, že holešovické výstaviště má také svoje výhody i když se tím akce bohužel více přibližuje k běžnému výstavnímu schématu. Je lehce dostupné a palác se svojí přehlednou a kompaktní výstavní plochou 10 000 m² umožňuje pohodlnou prezentaci všech vystavovatelů včetně konferenčního, technického a restauračního zázemí. Několik podií pro bohatý doprovodný program tvoří přídavnou hodnotu této události. V neposlední řadě dochází k dalšímu zviditelnění Průmyslového paláce, částečně zničeného požárem v roce 2008, což by mohlo konečně akcelarovat opravu této architektonické památky spojené se slavnou Jubilejní výstavou v roce 1891. Přesto se nemůžu zbavit dojmu, že právě nábytek byl na akci zastoupen méně než minule a týkalo se to i minimálního

počtu zapojených showroomů ve městě. Cestou k Průmyslovému paláci nebylo možné minout pavilon lapidária, kde byly v rámci výstavy Arthouse prezentovány exponáty Designbloku našich nejlepších tvůrců v neopakovatelném prostředí kamenných soch a jejich fragmentů. Nejvíce se mi vryla do paměti instalace firmy Lasvit – lustr Memento Mori složený ze skleněných kostí a lebek. Není divu, že si odnesla hlavní cenu Designbloku společně s dalšími projekty svého autora Maxima Velčovského.

Ten ohromil návštěvníky akce vzápětí v centrální hale Průmyslového paláce obřími slunečnicemi z plastových kbelíků, které se vznášely nad fiktivní dynamickou krajinou Designérie. Byla vytvořena v duchu nosného tématu z několika interaktivních instalací, ke kterým patřily obří houpačky, malé jezírko, obří šiška, kavárna a podium pro módní přehlídky. Mobilní kavárna zapůjčila již tradičně Vitru, a tak si každý mohl svůj odpočinek zpříjemnit posezením v některé z ikon designu, třeba na židličkách od

manželů Eamesových, křesle Coconut od George Nelsona nebo se zakuklit do pohovky Alcove bratrů Bouroullecových. O permanentní pohyb všude kolem se postaraly houpačky obsypané dětmi, které také mohly na jezírku pouštět nafukovací plachetnice, případně bravurně kličkovaly mezi návštěvníky v autíčkách vytvořených z plastových popelnic nebo hrály uprostřed expozice stolní tenis. Ty hloubavé a méně dynamické měly k dispozici šachové stoly.

Superstudio a Openstudio

Pravé křídlo Průmyslového paláce ovládlo již tradičně Superstudio převážně s prezentací výrobců nábytku, bytových doplňků a svítidel. Ke stálým účastníkům Designbloku patří Polstrin, Dřevojas nebo Jelínek, kteří vsadili na kreativitu mladých designérů, ale o zájemce neměli nouzi ani noví vystavovatelé, kteří přišli s netradičními produkty, jako vana z masivního kmene stromu nebo betonový nábytek a šperky. K vidění byla i spousta zajímavých svítidel, nádobí nebo sanitární produkty, např. prezentace projektu firmy Laufen – minimalistické umývadlo a keramická mísa Konstantina Grcice opatřeny dekorem podle návrhů renomovaných českých i zahraničních tvůrců.

Levá hala paláce hostila zase Openstudio s nepřehledným přehledem tvorby uměleckých škol a různých designérských skupin a malých firem, bylo zde již tradičně i místo pro prezentaci nejlepších

Firma Polstrin předvedla tři varianty chaise-longue různé kvality a skladby čalounění, design David Pacák. Novinkou v sortimentu jsou módní tašky ušité ze zbytků usní

diplomových prací. Velký prostor obsadila oděvní tvorba a bytové doplňky, ale pozornost byla zaměřena i na recyklaci materiálů a technologii 3D tisku. Atmosféra výrazně připomínala milánský Salone Satelite.

François Azambourg

K Designbloku neodmyslitelně patří i setkání s osobnostmi. Velmi jsem ocenila účast francouzského designéra François Azambourga, kterého osobně považuji za jednoho z dvaceti nejlepších francouzských tvůrců evropského významu. Před léty mi přislíbil účast na brněnském Mobitexu jako čestný host, projekt bohužel nebyl z organizačních a finančních důvodů realizován. S Azambourgovou židli Very nice chair vytvořenou z balzy jsme se na Designbloku setkali už v roce 2006 (*Stolařský magazín 11/2006*) a o rok později předvedl v rámci Designbloku v holešovickém showroomu Konspeti kolekci židlí Bugatti (*Stolařský magazín 11/2007*). Letos opět přiletěl se svými produkty a jeho přednáška v rámci doprovodného programu byla třešničkou na dortu celé akce.

Na první pohled skromný a nenápadný Francouz vrhá veškerou svoji energii do výzkumu, bez kterého si inovační posun designu vůbec neumí představit. Zajímá se především o recyklovatelné materiály, které budou hrát klíčovou roli ve chvíli, kdy se vyčerpají zásoby ropy. Respekt si vydobyl zejména svým experimentem se lnem, jehož výsledkem byla nábytková kolekce LIN 94 (stůl, židle, křeslo, podnos a regál).

Hlavní host Designbloku 2016, François Azambourg

Firma Jelínek předvedla už potřetí, že spoluprací s Jaroslavem Juřicou vykročila tím správným směrem. Soubor čalouněných prvků Candy je určen pro veřejné interiéry. Svým tvarem připomíná bonbony a spojuje moderní CNC technologie s poctivým čalounickým řemeslem a unikátním přístupem designéra

Dalším vizionářským projektem je židle Pack, která získá svoji finální podobu a pevnost teprve po aplikaci vytvrzovací emulze do „obalu“ z dvojplášťové 3D textilie firmy. Před tímto procesem zabírá minimální prostor, tedy šetří prostředky na dopravu a skladovací prostor, a proto je určena do nestandardních podmínek např. při budování provizorního bydlení v případě přírodních katastrof.

Oceněné výrobky

Součástí Designbloku je udělování cen v různých kategoriích. Letos jich bylo 11. Cenu za nejlepší výrobek si odneslo studio Vrtiška a Žák za křesílko Kolíbka studia pro firmu Devoto. Výrobek je zajímavý minimálními požadavky na materiál a technologie. Je složen z 5 plošných dílů vyřezaných z laminované březové překližky na CNC stroji sestavených bez šroubování a utahování pomocí zámků a drážek. Za nejlepší českou diplomovou práci získala cenu elegantní betonová lavička od Eduarda Hermanna (VŠUP Praha).

Aukce nábytku a bytových doplňků

Další, dnes už samozřejmou součástí Designbloku, je aukce nábytku a bytových doplňků. Pro sběratele umění přináší možnost dobře investovat a těm ostatním nabízí ohlédnutí do minulosti, kdy naši bytovou kulturu ovlivňovaly takové významné nábytkové subjekty, jako byly Spojené UP závody v Brně prostřednictvím Jindřicha Halabaly, nebo produkty designérů světového významu jako byl Ludwig Mies van der Rohe a židle Brno navržená pro vilu Tugendhat. S melancholií v srdci jsme mohli obdivovat i gumové hračky paní Libuše Niklové

nebo funkcionalistická svítidla studentky Bauhausu Mariane Brandt.

Design je fenomén, který pevně zakotvil v každém z nás, aniž bychom si to uvědomovali. Ovládá totiž celé hmotné prostředí a poskytuje každému možnost volby, jakými objekty se obklopit. Protože jedním z léků proti stresu je potřeba obklopit se krásou, není od věci nahlédnout do kuchyně tvůrců fenoménu, jenž má tu neskutečnou sílu prostoupit všemi póry života každého z nás.

Designblok letos proběhl po osmnácté. Je tedy dospělý a dětské chyby se mu už nebudou odpouštět. Ráda bych mu popřála, aby do dospělosti dobře nakročil.

Další obrazové postřehy z Designbloku 2016 naleznete v pdf verzi článku na portálu www.drevmag.com v sekci VÝSTAVY

Cena Designbloku za nejlepší nábytkový design: kolíbka Tutu

Slunečnice Maxima Velčovského nad kavárnou vybavenou ikonami designu

Vztah k pohybu v sobě měla zakódovaný zřejmě i expozice šampaňského vína Veuve Cliquot. Vždyť pohyb bublin ve skleněné číši potěší tělo i duši. Letošní prezentace této exkluzivní značky byla založena na motivu měřítko – konzumenti seděli na maxilavici u maxistolu

Vana z masivního dřeva, němý svědek 70leté historie stromu, průměr kmene: 130 cm, Tmej

Půvabný dětský nábytek Dotties, Invista

Jindřich Halabala, bufet, 1946-8, Spojené UP závody, ořechová dýha

Židle Bugatti, François Azambourg

Kolekce ambientních minimalistických svítidel Puro, Lucie Koldová. Název vystihuje čistý design světla a také doutník (španělsky Puro), který svým tvarem připomínají vertikální a horizontální světelné trubice

Betonový chaise-longue Zephyr, design Tomáš Vacek, Gravelli

Nejlepší diplomová práce: betonová lavička, Eduard Hermann, VŠUP

